

ЦЕНТР. ДЪГЖ.
ИСТОР. АРХИВ

"О К У Л Т Н И П Р А В И Л А"

9 ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ
на общия окултен в класъ
27.IV.922г. четвъртъкъ 7 и пол. часа
Ст. София.

7.30 ч.в. и същото време

Тайна молитва.

Прочетоха се нѣкоги съчинения върху водата.
Слѣдния път всички ученици ще напишат само по едно изречение от себе си. Нѣма да пишете нѣкоя чужда мисъль. Ще създадете едно изречение. Само по едно изречение. Нѣма да прѣпишете какво е казалъ Толстой или нѣкой евангелистъ. Едно изречение ще създадете. Ако вие не можете да създадете едно изречение, не сте за класа тукъ. Хора, които работятъ само съ чужди капитали, ние ги не искаеме. Ще вирѣгнете ума си на работа, защото всичко това, този казалъ това, еизискава мисъль. Ще имате двѣ нѣща прѣвидѣ: въ мисъльта трѣба да има два противоположни полюса, за да мисли човѣкъ. Но ако вие правите тия полюси обрѣменени съ една отрицателна енергия, въ васъ ще се зароди процеса на отглупяването или процеса на забравянето. Да допуснемъ, че вие мразите нѣкого, нали? Какъвъ е обектъ на вашата умраза? Умразата трѣба да има обектъ, т.е. въ икономията на природата този обектъ трѣба да извѣрши нѣкоя работа. Трѣба да има причина, защо да го мразите. Ако мразите човѣка безъ причина, вие въ сте причина на тази умраза, и тогава врѣдите сами на себе си. Всъко като енергия се поврѣща къмъ своя причинител. Значи, потрѣбни са едни и двата полюса въ ума ви. Трѣба да бѫдете свободни отъ всички синия мисли, които не хармониратъ съ вашия стрѣмежъ. Допуснете слѣдните мисли, които са заразяватъ и умиратъ, не се позволява да се хранятъ никаква кохина. Ще изгубите врѣмето си, ще изгубите какътъ начинъ на животъ, ще изгубите разположение. Добръ, друго едно сравнила и си изгубите и вашето разположение. Добръ, друго едно сравнение: да кажемъ, азъ ви говоря тази вечеръ въ класа, може да има една философска или научна студия. Да допуснемъ, че частъ отъ учениците са гладни, отъ два дена не са яли; други са хадни, трети не съспенцирани съ гладни, отъ дни и нощи са страдащи отъ глад и

не съ си отспали два дена, четвърти имат ревматизъм въ краката. И започвамъ азъ да разправямъ тази научна студия. Азъ мога да говоря много научно, но съзид, гладниятъ, че мили за хлъбъ и ще каже: "то не е важно сега, важното за менъ е хлъбът. Каквато и научна студия да му говоря, важното за гладния е хлъбът." Жедниятъ каже: "водата, сега вода, вода, тя е най-важното нещо". Третиятъ ще каже: "сънчецъ, сън, сън, само тогава човекъ може да мисли." А четвъртиятъ ще мисли за своите болести и за лъкуването им. Питамъ: какво може да се постигне въ единъ такъвъ класъ? И ако попитате учениците какво говори вашият учителъ, че кажатъ разъбъхъ малко гладенъ и мойтъ умъ бъше занять за единъ много същественъ въпросъ вътрешъ менъ, за икономическото подобреие на хората. Другъ ще каже, че сумът му бъль занять съ водата, трети пъкъ размишлявалъ каква ролъ от играе сънть, четвърти е мислилъ за болотите. И ако вие ме запитате, защо разните школи често пропадатъ въ съвременното общество не се поправя, то е по простата причина, понеже има много недъги, които занимаватъ тяхните умове. Евангелскиятъ проповедникъ проповедва въ една църква, една красива господица съди, идвай единъ младъ моятъ, съда на чина, тя му поднася едно свагание и му казва, че да чете: "Богъ въ любовъ". Той и отговаря: "да се свъздонимъ, взлюбете се единъ другъ", и почватъ да си разгръщатъ обятията му показвайки единъ стихъ, той и показва другъ стихъ, и тъй се разговарятъ. Върху тяхъ се споделено е то, че какъто говори проповедника, той не знаемъ. За какво говоримъ ние, знаемъ, но за какъто говори проповедника, не знаемъ: когато божественото Господи вътрешъ на често се занимавамъ, като тия ученици съ друго: съ идене, съ къда съ спането, съ болестите, занимавамъ съ състини, съ изречения. Всички тия нъща съ въ необходими, защото човекъ тръбва да бъде първо нахраненъ, напоенъ, тръбва да бъде отспаленъ, тръбова да има съ ръката, съ очите, съ устата, съ нозете, съ ръцете, съ главата, съ краката, който е жаденъ, да не идва ученикъ, който е боленъ, да не идва. И когато двамата се разговарятъ съ Библията, въ дома си да се раз

говарятъ. Сега този разговоръ става въ всяка една душа, и азъ ис-
камъ, вие да мислите, когато говоря, че действувате правилно. Защото
законитѣ, въ които живъемъ, не сѫ лични, а безлични. И за Бога както-
то знаете, то е за васъ: каквото знание имате или каквото обществен-
о положение засявате, нѣкой министър въ България или царь въ Бъл-
гария, за Него ни най-малко не важе. Ако искате да знаете, невиди-
миятъ свѣтъ не се интересува какво сте вие. Единственото нѣщо, кое-
то занимава невидимиятъ свѣтъ, то е: какво сте вие като душа, т.е.
вашиятъ характеръ какъвъ е? Като слѣзе единъ жителъ отъ невидимия-
свѣтъ, той потърси просто една душа, и гледа дали въ вашата душа
обитава истината. Той, като дойде, иска да знае, дали въ вашия умъ
обитава свѣтлината. Като слѣзе въ сърцето ви, гледа какви чувства
занимаватъ, дали има чистота. Имали ги тия три елемента: свѣтлина,
истина и чистота, той може да се спре и да разговаря съ васъ. А за
невидимиятъ свѣтъ, всички тия наши забавления: когато вие засявате
нѣкое високо положение, или сто нѣкоя ученъ професоръ, и разрѣща-
вате нѣкаква математическа задача, тия учени въ другите свѣтове
считатъ всичко това за едно театрално забавление. Тукашната наше
наука е една дѣтска играчка за тѣхъ, такъва играчка, тѣй на вашъ
язикъ казано, и тѣ биха се хванали за корема отъ смѣхъ, когато ние
съ единъ въпросъ разрѣшавама въпросътъ: какво е безсмъртието, как-
то възникъде възникъде. Истината истина е, че възникъде възникъде
нѣщо е Богъ, какво сѫ ангелътъ. Туй сѫ такира съмъни моментъ,
когато минавахъ прѣди нѣколко дни, прѣвърътъ Борисовата гради-
на, тамъ съ дупичката си наблюдавахъ купчина мрави. Тѣ мислятъ че
това е пожаръ и правятъ усилие да го гасятъ, фокусирахъ огньи съ
лупата, сламата почна да лими, тѣ почнаха да плнятъ своята мравоч-
на киселина, за да угасятъ пожара, азъ махнахъ лупата и тѣ се за-
радваха, казаха: "угасихме огньи". Турихъ я на друго място, тѣ пакъ
съ тулуумбий си, плнятъ и най-послѣ казаха: "и този пожаръ угасих-
ме". Този пожаръ никаква мравочна киселина не може да го уgasи.
Същественото, божественото у човѣка, никой не може да го уgasи! Но
туй сѫществено, божествено, си ния свое врѣме, и ние трѣбва да из-
чезнемъ.

-ползуваме връмкото, за да го развиваме. Не всичко можете да мислите, не всичко можете да чувствувате, не всичко можете да действувате. Туй периодически иде въ годината. Мисълта е опредълена, понякога човѣкъ може да мисли, пъкъ понякога човѣкъ не може да мисли.

Мисълта иде периодически. Чувствата, и тъй казвате: "Любовъ, разчув-
ставъ се много", и то иде периодически. Събуддането на човѣшката
воля, и то иде периодически. Събуддането на човѣшката воля, и то иде
периодически. Ученниците на окултната школа тръба да изучаватъ
законите на този периодически приливъ отъ менталния свѣтъ, умствен-
ния свѣтъ, свѣтъ на идеитъ и послѣ свѣта на чувствата или астрал-
ния свѣтъ, и отъ причинения свѣтъ-свѣтъ на волята. И, който разбира
закона, той го използува. Сега приливътъ на тази енергия, на умствен-
ата енергия, по нѣкой пътъ и тя произвежда пакостъ, тъй както про-
извежда и водата. А кога произвежда водата пакостъ? Ако тия хора,
отвада една стъпка, и тия хора са искатъ рѣки, на искатъ тази мъс-
тностъ, пакъ и годината се случи снѣжна, повече дъждъ ще има и ще
има големи наводнения. Но ако цѣлата мястностъ е заливена съ гори,
съпътстващъ съноказден сън, сънътъ където се вади сънътъ отъ про-
тия наводненія съ неизвѣдани.

Сега, тръбва да знаете, че около вашите умствени ръкими
или отчоец, ако и то смесок на исканията имате
такива гори, и нѣкой путь вие, съ вашата нехармонична мисъль, можете
да изкорените всичките хармонични мисли. И тогава у васъ става то-
кътнотомъ иначе едно и то е очистеното извънътъ отъ всички
ва, дъто казвате: "не мога да се въздържамъ". Какво ще се въздържа?
Ако ти бъше учень човѣкъ, щъде да запазишъ горите си, ако остана-
ши, стъкъмъ сътъмъ зникнешъ, ако стъкъмъ ю, дълътъ из-
вънъ само камънътъ, тръбва ти най-малко 30 години, дълътъ из-
вънъ само камънътъ, ако отъ ю ю също сътъмъ, изискватъ се редъ ус-
пехъмъ и то да сътъмъ ю също изискватъ също редъ ус-
ловия. Това въздържание не е такъто за каквото материалистътъ мис-
тици са ютъ и степукъ ако и те също сътъмъ ю, ако и ти сътъмъ ю
дълътъ. Именно ще се спрѣте върху този велиъкъ законъ на човѣшката
съзидъти отъ също отъ ю и едно "знатъ омъкътъ", съзидъти отъ
мисъль, който приижда. Има течение на-мисълите чувствата, и туй тече-
никутъ мисъл и също и "знатъ омъкътъ" и течението на-мисълите
чение приижда периодически. Нѣкой путь тий дълъ течението се съвпа-
датъ отъ ю също онъ вънъсънъ вънъсънъ съзидъти отъ ю
умственото и чувственото, и то е единъ щастливъ случаи, че
онъ вънъсънъ ю за ю също онъ по-къмъ съзидъти отъ ю
нѣкой путь не съвпадатъ. Тай азътъ искамъ вие да използвувате това.
Задълъзвамъ у всичца ви навици отъ миналото. Отъграйте ги! Казвате:

"може и по другъ начинъ". Нѣщата могатъ само при известенъ случай да станатъ. Менъ често ме питатъ твой: защо такъвъ бѣседа не ни говоришъ еди кога си? Казвамъ не може да се говори. Всѣка бѣседа може да се говори само при известенъ случай. И всѣка истина въ свѣта може да се каже само при известни условия. Ако въ едно общество се зароди желание да обича музиката, туй общество ще създаде музиканти. Но ако въ обществото запомярятъ музиката, всичките музиканти ще измратъ. Най-пирво си изискватъ условия, за да се яви каква да е дарба у човѣка. Сега вие искате да бѫдете даровити, или? Дарбът не се създава изведнажъ. Една дарба, това е накопление отъ хиляди години на енергията. Въ дадена посока, вхѣтъ въ човѣшката душа, и може би отъ тази енергия въ сегашния животъ да не е дос-тигналъ нито единъ грамъ, и ако вие не притурите този грамъ, за да познаете тази дѣятелна способностъ, и ако вие не приложите тази енергия, отъ единъ грамъ, цѣлиятъ вашъ животъ ще отиде безполезно. Тогава вие що мислите: "еди кой си Г-нъ е даровитъ, еди кой си ученикъ е даровитъ"? Е даровитъ, защото е работилъ въ миналото. Нищо не е безъ причина въ свѣта. Даровитите хора въ каквото и да е направление, тѣ сѫ работили въ миналото, и туй, което иматъ, го заслужаватъ. Та сега, заложете вхѣтъ въ васъ вие трѣба да го разработите. Вие се спирате по тоя въпросъ и казвате твой: "не може ли да се съкрати този периодъ?" Може да се съкрати. Едно отъ правилата за дѣйствие, което трѣба да имате е: ако си отпредъ, върви бѣрже, а ако си отзадъ, послѣдънъ, върви полека. Обърнешъ ли този законъ, ако си отпредъ и вървишъ полека, а ако си отзадъ и вървишъ бѣрже, ти ще произведешъ цѣла катастрофа. И дниниятъ свѣтъ страда отъ то-ва, че бѫдата и майката, които сѫ глава, вървятъ полека, а синътъ и дѣщерята, които сѫ отзадъ, вървятъ бѣрже. И затова става карамболъ. Учителите вървятъ полека, а учениците вървятъ бѣрзо, и тамъ е ка-рамболъ. Свѣщениците вървятъ полека, а паството бѣрже, и тамъ е ка-рамболъ. И се питатъ коя е причината? Казвамъ: причината е тази, че свѣщениците вървятъ полека, а паството върви бѣрже.

Единъ американски говедаръ-американскитѣ говедари се различаватъ отъ българскитѣ по това, че пасатъ говедата на конь-пхтувалъ нѣ въ степнитѣ на западна Америка. Обаче, задава се едно стадо отъ бизони, едно грамадно стадо, върви въ посока къмъ него, тѣ бѣгатъ и той прѣпуска. Турцитѣ казватъ: "бѣгай безъ да се спрѣшъ". Но той бѣга прѣдъ бизонитѣ. Ако го питашъ защо бѣгашъ? - Защото бизонитѣ бѣгатъ. Ако се спрѣшъ, туй стадо нѣма да се спре, що завлече говедара съ всичкитѣ говида. Силитѣ въ природата мязатъ на тия бизони. Ти като дойдешъ при една природна сила, ще бѣгашъ съ коня си. А кой съ коньтѣ? - твоятъ умъ. Можешъ ли да бѣгашъ, спасенъ си, останешъ ли въ назадъ, ще бѫдешъ помѣтъ. И туй е първото правило. Сега, Христо съ туря тава малко по-друго яче въ притчата, когато те канятъ нѣкъде, възвемайтѣ по-следни мѣсто. Защо? Като и то уповавашъ на себе си, бѣрзо да се движишъ, остани на опашката. Сега да прѣвърнемъ, какво означава движението. Казвамъ, да прѣвърна азъ тия думи, които съ символи или величини: ако си на главата, на чело, движи се бѣрзо, ако си отзадъ, движи се полека. То е единъ символъ, прѣвъръщане на тия величини: ако си на чело, бѫди бодръ, работи съ добродѣтельта, и всичкото, каквото си намидлилъ, не го отлагай, направи го. Ако си на опашката и се разгърбишъ и искашъ да правишъ пакъсть, спри се, не бѣрзай.. . Туй означава, нищо повече.

Бѣрзо се движи. Само умнинъ човѣкъ се движи съ голѣма бѣрзина. Само онамъ, който е добръ-само любовъта, истината, мъдростта, въ добродѣтельта, правдата, - всички добродѣтели се движатъ съ най-голяма скоростъ, а всички злини, всички слабости се движатъ съ най-отдалечена скоростъ. И ако имашъ тия слабости, не пазлизай отпрѣдъ, защото ще бѫдешъ помѣтъ отъ стадото бизони. Сега въ тази посока, вие имате да прѣодолявате голѣми мъчинотии. Защото когато човѣшкиятъ умъ и човѣшкото сърце початъ да работятъ въ права посока, ще се зародятъ непрѣодолими прѣпятствия. А колкото повече тия мъчинотии изникватъ, да знаете, че вие сте на Пхтя и да се не спирате. Спрѣте се въ своята бѣрзина, като нѣкой уморенъ пхтникъ да сѣднете при

нѣкое дѣрво, за да си починете, непрѣменно вие ще се простудите, и ще закъснѣте въ пхтя. Пхтникътъ никога не трѣба да се спира подъ никое дѣрво. На единъ окултенъ ученикъ подъ сѣнка не се позволява да сѣди. Сѣнкитъ не ги прѣпорижвамъ. Всѣкога трѣба да се печете на слънцето. т.е. Мисълъта въ васъ трѣба да биде свѣтла, отривиста. Трѣбва да знаете, че вие като сте дошли въ природата, най-пирво трѣбва да и се отплатите. Да платите, какво? Все таки трѣбва да платите единъ малъкъ данъкъ. Не мислете че всичко въ свѣта е даромъ. Природата, най-малкото, ще ви застави да си платите наема на кѫщата, въ която сте живѣли. Ако вие сте живѣли нѣколко сѫществувания, безъ да сте плащали този наемъ, живѣли сте 100 години, ще се набере една доста голѣма кирия. А този наемъ сѣди въ туй, че ние трѣбва да извѣршимъ всѣки денъ нѣщо заради нея. Напримѣръ, ако вие станете сутринъ като ученикъ и кажете днесъ поне азъ ще вложа въ себе си една добра мисълъ. Ако всѣки денъ за 10 години влагате по една добра сѫществена мисълъ, тия всичкитъ мисли можеха да се прѣвърнатъ на цѣла градина обраснала съ най-плодовити растенія. И вземете въ най-благородното чувство, което ние имаме, любовъта, най-благородното чувство, което има въ сегашнитъ бѣлгварски училища, най-способниятъ ученикъ, ако обиди въ, нѣщо учителя, да му мисли, че този ученикъ ще стане неспособенъ. И ако учителятъ обиди ученика, и той ще стане негоденъ.

Ако принесете навсѣкждъ този законъ така е. Сегашната любовъ не може да издържи изпита си. За примѣръ, вие слушате една бѣседа, слушате една лекция, учителятъ разправя за сътворението на свѣта, да допуснемъ, той разправя за произхода на половетъ или разправя за произхода на кармата. Всѣки единъ може да разгледа тия въпроси. Отъ разни становища, тројко може да ги разгледа. Ако разправя той за сътворението на свѣта, този професоръ не е билъ тамъ съ Бога, когато свѣтъ се е създавалъ. Това сѫ догадки. Ако той говори за кармата, за инейното произхождение, той не е билъ въ началото, когато киармата се е развивала. Или за произхода на половетъ, той не е билъ тамъ. Има нѣща въ свѣта, които сѫ се родили, но ние не сме били точно това. Но, очакваме, че и единъ си иакъноти ю и иакъноти ю и иакъноти ю.

на мястото си.Ще каже някой:"Азъ съмъ съществувалъ".Ти може да си съществувалъ, но си спалъ въ стаята си.Ние може да съществуваме, но въ даденъ моментъ, когато ставатъ известни прояви въ природата, ние може да сме били въ спящо състояние.И туй спящо състояние всички тъ хора го иматъ.Вие може да присъствувате въ известна окултна школа, и когато се говори, сами да имате предвидъ, какъ може да се развиватъ тия сили, да ги употребявате, да подобрите свое положение.То е хубаво.Или някой тръбва да имате знанието, да издигнете вашия умъ или сърцето си, за да се облагороди.Но това още не е смисла на живота.Вие може да имате единъ пръкраденъ умъ, и при това пакъ да умрите;вие може да имате една силна воля, и при това пакъ да умрите.Сега съвременните окултисти казаватъ, че човекъ съ волята си всичко може да направи.Това е върно само 25%.Но не оте само вие.Да кажемъ,ако въ Европа има близо 500 милиона християни, всички единъ християнинъ има воля.Всички тия воли не действуватъ въ една и съща посока.Допуснете, че 100 души отъ васъ, тукъ, съ кандидати за една професорска катедра.И всичка имате желъзна воля.Колко души съ своята силна воля ще сяднате на този столъ? Всички ще каже:"азъ съ воля всичко мога да направя".Хубаво, какво ще направишъ?Е, добре да кажемъ,ти имашъ силна воля,напрѣгай волята,другъ има по-слаба воля и позлати волята той на министра и сядне на стола.Много лесно е: ще позлатишъ волята на министра и той ще те тури на стола.

Всички съвременни общества съ наблюдавали този законъ.Тъ подковаватъ своята воля ту съ желъзо, ту съ злато, но още хората не съ приложили волята си, съ любовта.Вие още нямате воля на любовта.20 години азъ изпитвамъ ученици тукъ, въ България, и не съмъ намерилъ ученикъ съ воля, позлатена съ любовъ.Колко българи съмъ намерили, но нито единъ въ туй отношение не е ми излезълъ въренъ, не е издржалъ.И затуй казвамъ, че българите като ученици въ окултната школа съ много слаби, не съ издржалъ.И затуй именно, въ миналото тукъ, на Балкана, кито една школа не се е задържала, а съ минали на западъ.А сега може същата погръшка да направите, но тогава туй учение ще замине или на изтокъ, или на западъ, и ако замине, туй място

но ще има скултно значение. И ако вие не си турите за задача да си
кализте волята сега, Балканският път ще има скултна участь като
Палестиния. Сега да съставим тук Европейските само за себе си, но
аконската да обхдете ученици на тази школа, вие ще имате каква е
волята Божия или каква е волята на великата природа, която ви е до-
пушната във своя домъ. Първото - нъщо какво е? Тогава каква е волята
Божия или каква е любовната воля. И във Бога има една любовна воля,
иокато дойде тази любовна воля, ще оставите всички отрицателни мы-
сли на опашката, отзадъ, а от предъ ще се движите със най-голямата сър-
зина. Сега като говоря, вие можете да разберете ки пръба обвейми
- "Индивидуално! Понеже вие патриоти, казвате?" какво си знае със Бъл-
гария? "Вънневидимият светъ не се интересува какво ще стане със Бъл-
гария, не се интересува то например Законът че такъвът във всички
- пръба си знае, че едно скултно течение ще се отвори и простира и
- ството е условието единъ народъ да се базавши правилно! Но че е он-
- твъв пастирлият светъ, има големи борби, и законы са и единъ народъ
- светволяхъстовата течение, вие можете да го отбете! Съдовително хонъвъз-
- скъмърките от побитите, тъще се ползватъ санъзи, сътъкнене-
- нието същес отне, тъще пострадатъ! Тогава, възглавърдя, чарката и
- Кильовът битат отъ централна Африка, тяко! Отбийте съвсемътата кул-
- тури и във бъдещът южният дадът хораджиятъ възможността, че
- на Африка тъще със нови и нови борби и съдържанието на крит от бъдомъ-
- течно, вие ще внимавате като ученици, течението юнкерите със скъмър-
- ките щади не създадете съкъсътъ "какъвъ казнатъ" азъ не съскантъ, да знаят
- и безъ скъла може! И възможната отчината ми щедростта, че откро-
- ват да знае че како пъкъ чи мисли, че безъ скъла може съдържава въз-
- и обето, никогатъ съмъ да съмъ единъ школа, иако и не се ползватъ съ скъл-
- едъ скълъ и оли, че безъ ученически да възможи възможността
- и скълъ и да е съмъ съмъ, отъ възможната изисканост на ученици и скълъ
- и скълъ и да е съмъ съмъ, отъ възможната изисканост на ученици и скълъ

ще щи заставатъ на послѣдната учителска заставатъ. Ако учителъ по-рано го даде добъръ. Нѣкай казва: азъ нѣма да уча. — Ше учишъ. Азъ не мога да изправя сърцата си. Тези го изправишъ. Туй сърце, ако не го изправишъ, ще дойде изправление. Има два начини за изправяне: или самъ ще се изправишъ, или ще те изправятъ. Защото за бѣлѣзамъ нѣкой отъ васъ... Ние ще приложимъ единъ законъ, азъ започвамъ веченъ спитъ. Ше почнемъ съ малките еники; да се не сърдите послѣ. Ние ще приложимъ опититѣ, тогава който е слабъ ще му кажемъ: застани на опашката, ако и то съ силни, да излезнатъ на главата, да не стане катастрофа.

Азъ щи предупредявамъ; всички ще вървите полека, едни ще вървятъ отзадъ, а други отпредъ. Правилно ще се върви. Сега ще вървятъ отзадъ, а други отпредъ. Сега ако искате да прогресирате, да научите нѣщо, не-прѣменно трбва да бѫдете върни на себе си и също се освободите отъ посторонни тѣмени мисли. Веднашъ искамъ да ви събудя, повечето отъ васъ тѣмени хипнотизирани. Хипнотизирани сте, разбирали? Хипнотизирани, хипнотизирани. Нѣкой отъ васъ също не съзнаватъ, че съхипнотизирани. Има такова хипнотизиране, азъ може да присяди единъ човѣкъ, и муказвамъ: солѣдъ 10 часа ще заспишъ, 10 часа той ще буденъ, ходи приказвано скатъ съдейде ти 10 часа съспиши. Нѣкой отъ васъ съхипнотизиран и солѣдъ 10 часа да заспиятъ, солѣдъ 10 години, нѣкой солѣдъ единъ часъ. Сега вие мислите че сте господари, но понеже сте хипнотизирани, сън ви отъ черната леха, които разбираятъ закона на съхипнотизириали, тѣ знайте че въ даденъ моментъ ще настане единъ облагост приянтъ, моментъ кога приамате новото, ти ще го хипнотизиратъ най-послѣдните, да произведатъ една смъртъ и въ съзнанието. И често хипнотизиратъ: "Азъ ще се моля въ този часъ", но като гречески дареси пополите, или изаспите, че се ескарате и хвърчко отиде. Ученъкъ трбва да е разбира, той самъ ще тръгне въ този шикъ. Азъ малко преточихъ връхъ на часовника единъ часъ. Трбва да спазвате тия зако-ни съзнателно единъ часъ, голъмъ борба. Сега разбуждане трбва да стане. Разбуждане и всѣки единъ мотъ възниква, трбва да се моли въ

слушате си, да го разбуди Господъ точно на връмете да не изгуби слушащъ. Псаломъ ведътъ казва: "Господи тури стражъ отгаждъ и отпредъ" Тури стражъ на устата ми. Щомъ се пътукува стражъ на устата, устата е символъ на любовта. За да можемъ тази любовъ, която излиза отъ наша душа въ единъ правиленъ моментъ да я използвамъ. Словото е и ителъ на Божествената любовъ. Защо е словето? Словото е затуй да носишъ тази любовъ, че въ нея да се прослави името Божие. Щомъ се прослави името Божие, само съ Божието слово се проявява въ свѣтата култура. И когато придобиемъ знание за тия закони, тогава ще почнемъ да работимъ разумно. Газумно ще работимъ. Сега половината отъ двѣтъ седмици мина, остава ви още една седмица. Упражнението не отива толкова успешно, тъй да ви кажа, не го правите толкова успешно. Нѣкой отъ васъ прѣскачашъ, особено обѣда, когато съ го прѣскочили този обѣдъ, 12 часа не спазвате, а въ 12 часа е много важно. Гледайте втората седмица, 12 часа да не прѣскачате. Сега нѣкой ще каже: "Азъ не съмъ го прѣскочилъ", радвамъ се, но азъ искамъ нито единъ да не прѣскача, ние не обичаме хора да прѣскачатъ, никакво прѣскачане! Защото нѣкой гледате малко леко на работата, казатъ нѣма нищо, може и безъ него. Въ туй отношение, учениците който съ българи, се нуждаятъ отъ голяма точностъ и акуратностъ, не воля. У българитѣ, ако има нѣщо хубаво, то е волята. И азъ бихъ желалъ всички вие да станете като германците и като англичаните точни; тъй на минутата, нито една минута да не закъснявате. Да придобиемъ този характеръ на точностъ. Но най-малкото сега, първото нѣщо, искамъ отъ всична ви да бѫдете точни. Гледамъ и тукъ на уредите като идвате, все позакхдневате, и като закъсняте, хлопатъ, посль нѣкой влизатъ прѣзъ прозореца. Азъ го похваливамъ, то е съмѣсть, азъ го похваливамъ, то е хубаво, не е лошо, но всѣкога можете да влизате прѣзъ прозореца; когато прозореца е отворенъ, ученикъ ще се прѣхвърли, той иска да се учи, но нѣкой пътъ прозореца не е отворенъ, тогава ще изгуби. Въ краенъ случай пътъ прозореца да влезе, когато съмъ съмѣсть, и то съмъ съмѣсть позволявамъ и прѣзъ прозореца да влеза, но прѣпочитамъ прѣзъ вратата да влеза. Въ краенъ случай, защото има и изключителни случаи. Но 5 минути прѣди, да бѫдете по мястата си. И тогава вториятъ пътъ

